

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2012. MÁJUS XXIII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

„ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ”

Édesanyák – lelki kincsek átadói

Minden ember magával viszi az életbe azt, amit gyermekkorában szüleitől, de különösen az édesanyjától kapott.

Az édesanyák hivatottak arra, hogy megtanítsák, átadják a lelki kincseket gyermekeiknek. A gyermekek, különösen a lányok példaképe az anya. Anyánktól tanultunk beszélni, kérni, ölelni, szeretni, ajándékozni, imádkozni, Istent tisztelni.

Hálát adok a jó Istennek édesanyáért, aki nevelt, tanított, szeretett, értem imádkozott és még most is hazavár. De hálát adok Istennek azért, hogy én is anya lehetek, három csodálatos gyermek édesanyja. Ajándékba kaptuk őket a párommal Istentől. Így letünk egy család az Isten terve szerint. Csodálatos feladat szülővé lenni. Nagy kegyelem, amikor Isten megajándékoz egy házaspárt gyermekekkel. Kincseket bízott ránk Isten és most csak az a kérdés, hogy mi hogyan bánunk ezekkel a kincsekkel?

Lehet, hogy vannak, akik nem értenek velem egyet, de én állítom, hogy nem luxus körülményekre vágyik a gyermek, hanem első sorban szeretetre, törődésre. Olyan otthonra, ahol békeség van, mert ez teljes biztonságot és egészséges testi-lelki fejlődést eredményez. Vajon ilyen körülmények vannak a családjainkban? Körülveszi-e a gyermeket az édesanya óvó szeretete mellett az édesapa hűsége, megbízhatósága, szeretetteljes gondoskodása. Az édesapák taníthatják meg leginkább a gyermekeknek az Atya jóságát, szeretetét, kegyelmét, megbocsátását.

Sok édesanya mondja: „Megfogadtam, hogy gyermekemnek mindent megadok, ami annak idején nekem nem volt meg.” Édesanyák, vigyázzunk! Nem kell minden igényt kielégíteni. Nem kell az ártól sodortatni, mert az ár elkaphatja, elsodorhatja a gyermekünket mellőlünk. Az édesanya feladata, hogy mutassa az utat a megtartó Isten felé. Az a legnagyobb ajándék, ha példamutató életünkkel, figyelmünkkel vesszük körül a gyermekeket. Mutassuk meg, beszéljük el, hogy Isten milyen áldásokat adott az életünkben és ez megmarad egész életükre. A nehéz életszakaszban erőforrásuk lesz a hit, amit piciny gyermekkorukban már megkaptak Istentől, mi pedig éveken át gondoztuk és tápláltuk.

Anyának lenni nagy felelősség. Nézzünk most vissza, hogyan készültünk a gyermeke-

Pablo Picasso: Anya gyermekével

ink fogadására. Ugye sok imádság volt a szívünkben? Vagy van mit megbánnunk?

Kérjünk Istentől imádságos lelkületet, türelmet, bölcsességet, hogy okosan nevelhesük gyermekeinket. Vigyázzunk, mert akár akarjuk, akár nem, gyermekeink megtanulják és utánozzák szokásainkat, viselkedésünket, beszédünket, őszinteségünket, szeretetünket és úgy élnek, ahogy tőlünk látták.

Anyának lenni áldott, csodálatos feladat. Nem kell nagy tudomány hozzá, csak sok-sok szeretet és türelem. S ha van mégis valami, amit elrontottunk, kudarcot vallottunk gyermekünk nevelésében, kérhetünk segítséget. Kérhetjük, hogy Isten lelke tanítson, tanácsoljon bennünket. Kérhetünk Tőle erőt és kapunk is. Az Ő atyai szíve nem vádol, csak vár és mindent újra kezdetünk. Soha nem késő esedezni, könyörögni egy lázadó serdülőért, egy tékozló fiúért, leányért, aki messze került az atyai háztól. Vigyük gyermekeink ügyét Isten elé. Ő tudja, hogy mikor, mit cselekedjen, mi válik javunkra és gyermekeink

CSOMAY PIROSKA

FOLYTATÁSA A 2. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Áldott az az élet...

„Millió és millió példaadás válik le rólunk, oh, áldott az az élet, amelynek példaadásai égi izenetek, égi buzdítások gyanánt érintik a gyermeklelkeket. Áldott az az élet, amelyből nála jobb, szebb életek fakadnak.” (Ravasz László)

Emlékszem, első gyermekünket vártam büszkén, derűsen, amikor beszédbe elegyedtem egy ház kapujában áldogálló és a járókelőket bámuló öreg nénivel. Arról meséltem, hogy vége felé jár az időm és sóvárogva várom fiam érkezését. A néni szó szerint ezt válaszolta: „Ne várja azt olyan nagyon drága, mert míg él ezen a földön, soha többé nem lesz egyetlen nyugodt perce sem.”

Bevallom ez a biztatás akkor és ott nagyon kegyetlenül hangzott, így borítékoltam, azzal a megállapítással, hogy szegény néni felett eljárt az idő, három felnőtt fia van és biztosan türelmetlen is, hisz betegséget hozdoz...

Ez a beszélgetés tizenhárom évvel ezelőtt történt, meghalt a néni és mi két fiúgyermekkel lettünk gazdagabbak. De sokszor gondolok azokra a szavakra... szépen lassan megfejtettem, saját bőrömön tapasztaltam, mire akart figyelmeztetni kissé nyersen engem, kezdőt, ez a sokat megélt édesanya...

Hogy a születéssel, az új élet áldásával szép, szerelmes, két személyes, kényelmes életünk kitágul, család leszünk. És kezdődhet a tanulás, mert új szerepünknek nem olyan egyszerű megfelelni.

És tényleg az anyasággal együtt jár annyi és annyi meghitt pillanat, melyre sokszor szavakat sem találni és belefoglaltait a hétköznapi nyers valóság: hogy újszülöttünk nem alszik éjszaka, tipegünk peracet gyúr a hifitoronyba, háromévesen ordít utánunk az első ovis napon, sorra elveszti tolltartója tartalmát az iskolában, bokája fölött harangoz ismét a nadrágja, felesel vagy szócsatát vív velünk egy vadonatúj cipő miatt, melyet nem hajlandó felhúzni, és még sorolhatnám...

És igaz, hogyha gyermekeink betegek vagy látókörünkön kívül estek, lelkünk néha belerezdül egy rossz, csúnya gondolatba,

ANTAL ERIKA

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

Hontalan hitvalló /4. Presbiteri jubileum /6. Olvasólámpa: Felsőmisztótfalu /7.

„Hálát adok az Istennek, akinek szolgálók őseitől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen gondolok reád könnyörgésben éjjel és nappal, kívánván téged látni, megemlékezvén a te könnyhullatásaidról, hogy örömmel teljesedjem be, eszembe jutván a benned lévő, képmutatás nélküli hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában, meg vagyok győződve, hogy benned is. Minek-okáért gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van az én kezeimnek rádtétele által. Mert nem félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.” 2Tim 1,3-7

Pál apostol a börtönből írta Timóteusnak, szinte fogadott fiának, a fenti sorokat, az egész levelet.

Pálnak volt ideje imádkozni és imádkozott is. Hálaadással telt meg szíve, amikor Timóteusra gondolt, mivel a benne lévő képmutatás nélküli hit, tiszta hite általi szolgálata jutott eszébe újra és újra. Pál annak örült, hogy nemcsak ő szolgált tiszta lelkiismerettel, őseitől fogva, az igaz élő Istennek, hanem Timóteus is. Pál örült annak, hogy a fiatal Timóteus szolgál, s mindezt képmutatás nélküli hittel teszi, s szolgálatának célja is az maradt, hogy képmutatás nélküli hitre tanítson és buzdítson.

Milyen jó, amikor az egyedülállóan is van kire gondolni örömmel és hálaadással! Mekkora lelki erőt ad az, amikor megtapasztalod, hogy rád örömmel, hálaadással gondolnak, büszkeséggel emlegetnek, mert benned képmutatás nélküli hit van, képmutatás nélkül szolgál, szeretsz! Isten áldása az, amikor őseidről fogva, a szülői házban, a szűk családi körben is átélted a képmutatás nélküli hit áldásait!

Pál apostol hálaadással gondolt családjára, szüleire, akik istenfélő környezetet teremtettek maguk körül, neki is, s így ezt az őszinte hitet, istenfélelmet könnyen betöltötte a Krisztusba vetett igaz hit. Pál hálaadással gondol nem csak Timóteusra, de édesanyjára és nagymamájára is, akik szintén a képmutatás nélküli hit környezetét, példáját biztosították a gyermek, az ifjú számára. Noha az igaz hit nem örökölhető szülőktől, nagyszülőktől, mégis hitük, kép-

A LÉLEK CSENDJE

Lelked és életed igazi dísze

mutatás nélküli szeretetük életreszóló, életformáló hatású. Timóteus a szülői házban látott példát arra, hogyan lehet a Szentírást komolyan venni, képmutatás nélküli hit által élni. Számára természetes volt Isten igéjének jelenléte és tekintélye a családi életben, a tanításra való figyelés és engedelmesség.

Május elején, különösen Anyák napján, mi is emlékezünk, az élő édesanyát felköszöntjük, a holtak sírjára virágot viszünk.

Mekkora ajándék, szinte felbecsülhetetlen, hogy van kire hálaadással gondolni! Mekkora áldás egy család, egy gyülekezet, egy nép körében, amikor a nő nem csak szülő nő, hanem édesanyja is szíve alatt hordott gyermekeké! Mekkora áldás, amikor képmutatás nélküli hitből fogva a gyermek, imádkozik érte az anya, az apa, amikor megkereszteli a család, amikor a hit légkörében nevelkedik testben-lélekben a gyermek!

Drága gyermekek! Isten előtt az kedves, amikor hálaadással, örömmel gondoltok szüleitekre, nagyszüleitekre, amikor tisztelettel fordultok feléjük és tisztelettel emlékeztek rájuk!

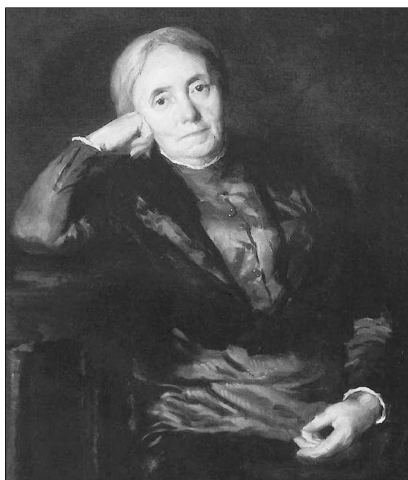
Drága édesanyák, nagymamák! Ti akkor szolgáljátok igazán Uratokat, család-

tokat, amikor képmutatás nélküli hitben éltek, amikor jó példát mutattok, amikor Isten Igéjére figyeltek, azt komolyan vesztetek, amikor tanítjátok azt otthon, a családban, amikor az Ige megtartására buzdítjátok a kicsi unokát és az egész családot is.

Isten Timóteusnak is adott karizmát arra, hogy Őt szolgálja, hidd el, hogy Isten ma is ad minden édesanyának, minden szülőnek kegyelmi ajándékot, karizmát, amivel Őt szolgálhat. Ahogyan Timóteus is józanságnak lelkét, úgy Te is megkapod ezt a felülről jövő segítséget ahhoz, hogy istenfélő keresztyén édesanyaként, szülőként szolgálj. Nem a félelemnek lelkét adja neked az Isten, hanem az Ő Szentlelkét, aki által képmutatás nélkül, igaz hittel tudsz élni, jó példával előljárni.

Élj úgy, hogy éltedben és haló porodban is hálaadással, örömmel gondoljanak rád, emlékezzenek meg rólad, tisztelettel és szeretettel forduljanak hozzád. Lelked és életed igazi dísze nem lehet más, mint a képmutatás nélküli hit!

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

Ferenc Valér festménye édesanyjáról, 1912

DSIDA JENŐ

Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvessz virrasztó áldó szeretettel.
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban – itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad, Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az ároa, Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérek: gondod legyen rájuk, Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel, Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását,
Áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!

Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

„ÉPÜLJETEK FEL LELKI...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

javára. Ha még kicsi a gyermeked, drága édesanya, kezdj el már most imádkozni érte. Ha már kirepült a fészekből, még mindig nem késő.

Anyának lenni kegyelem és nagy feladat. Végtelen nagy csoda az és kegyelem, hogy Isten alkotó műhelyévé lehet egy nő teste. Ott a szívünk alatt egy emberi életet formál Isten és mi is formáljuk majd, neveljük a megszületett gyermeket,

aki az életével tesz biznyságot arról, hogy hogyan bántunk a ránk bízott kincssel, az emberi élettel.

Nem mindenkinek adatik meg az anyaság. Ez Isten titka. Nem értjük, mint annyiszor az Ő akaratát, de tudjuk, Ő nem ejt hibát. Ők más formában kaptak feladatot Istentől. Ők is Isten munkatársai, csak másként.

A fontos az, hogy istenfélelem legyen a szívünkben és úgy neveljük a ránk bízottakat, mert egyszer minden élettel el kell számolnunk, akiket rád és reám bízott Isten.

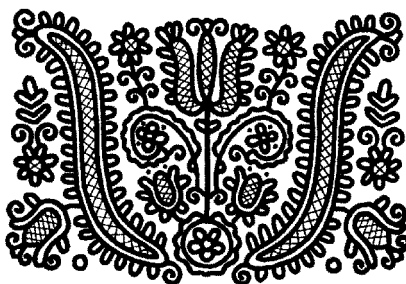
Nyári konferenciára készül a Nőszövetség

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nőszövetsége tavaszi vezetőségi találkozóját a Nagykárolyi Egyházmegyéhez tartozó Dobrán tartotta március 24-én.

A nyitóáhitaton **Papp Mónika** debreceni lelképásztornő hirdette az ígét a Mt 28,10-ből: „Akkor monda nékik Jézus: Ne féljete, menjete el, mondjátok meg az én atyámfiaiak, hogy menjenek Galileába és ott meglátanak engem.” A feltámadás ünnepére készülve mi, asszonyok hirdessük ezt az örömhírt hittel.

Ezután **Bogya Kis Mária** egyházkerületi nőszövetségi elnök köszöntötte a konferencián résztvevő hét egyházmegye képviselőit. Hiányzott Temesvár és az Érmellék. Köszöntötte továbbá a magyarországi meghívottakat, illetve a dobrai nőszövetséget.

Kurta-Tóth Beáta házigazdaként köszöntötte a Tiszántúli Református Egyházkerület és a fehérgyarmati nőszövetség képviselőit. A pénzhez való viszonyunk hatása az Úrral való kapcsolatunkra címmel tartott előadást **Gilicre Erzsébet** szentesi lelképásztornő, a Magyarországi Országos Nőszövetség titkára. A Bibliában 2.300 alkalommal van utalás a sáfarkodásra. Hangsúlyozta, hogy törekedjünk az Úr iránti hűségre úgy a lelki, mint az anyagi dolgokban.

Radványi Károly alkotása

Ezt követően **Kurta-Tóth Szabolcs** helyi lelképásztornő mutatta be a falut és a gyülekezetet. A faluban lépcsőzetes pincesorok vannak, a temetőben kopjafák, a távolban pedig a Szilágyság látszik. A 800 lelkes gyülekezet temploma barokk stílusú. A deszkamennyezet egykazettás, apróvirágos, rokokó motívumokkal díszített még 1799-ből. A szószerk felett levő korona 1803-ból származik. A templom 29 m-es tornyán levő toronyóra 1815-től mutatja az időt. A templomkertben a Turul szobor a két világháborúra emlékeztet. A továbbiakban az elnöknő kiosztotta a húsvéti nőszövetségi csendes napi programot és egy kimutatást a pénzügyi bevételekről.

Megvalósult egy álom! A határok megnyitása lehetővé teszi, hogy a Királyhágómelléki Református Nőszövetség idei nyári konferenciáját Debrecenben tartsa meg június 22-én. Bogya Kis Mária kiemelte annak fontosságát, hogy a debreceni találkozón mind a kilenc egyházmegye képviselője legyen. Egymás hite által épülhetünk határon innen és túl egyaránt.

A munkamegbeszélés második pontja volt az idei Kárpát-medencei imanap előkészítése, mely minden év decemberének első vasárnapján van. Idén a munkafüzet elkészítése a Királyhágómelléki Nőszövetség feladata. Az imanaphoz tíz területi tájegység kapcsolódik be: Dunántúl, Dunamellék, Tiszáninnen, Tiszántúl, Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Királyhágómellék, Vajdaság és Horvátország. A munkafüzet tartalmazza az adott tájegység bemutatását: történelmét, földrajzát, építészetét, egyháztörténetét, gasztronómiáját. Az imanap nem csak istentiszteleti alkalom, de erőt meríthetünk az imádságos háttérből, saját értékeink tudatosulnak bennünk.

Istené legyen a dicséret és dicsőség a találkozásért!

KOVÁCS BORBÁTH KATALIN nőszövetségi jegyző

Versbe foglalt nyelvművelés

Március idusát követően, 18-án vasárnap délután, nemzeti ünnepünk jegyében került sor, a lassan hagyományosnak mondható belényesi szavalóversenyre. Ennek keretében a szervezők – a helyi RMDSZ és a FIVIVA Egyesület – a magyar költészet nagyjait szeretnék megszerettetni a résztvevőkkel.

A Belényesi-medence szórványait ezúttal 24 szavaló képviselte Várasfenesről, Köröstárkányról, Gyantáról, Belényesújlakról, Kisnyégerfalváról, Remetéről és Belényesből.

A helyi lelképásztornő, **Réman István** igelolasását és nyitó imádságát követően a helyi magyar közösség szeretett és örökifjú apostola: **Máthé László** nyugalmazott lelképásztornő a résztvevő gyermekeket szólította meg. A tőle megszokott szuggesztív, költői szavakkal ecsetelte a régió szépségeit, s egyúttal arra is felhívta az ifjú szavalók figyelmét: legyenek büszkéek arra, hogy egy-egy település képviselőjében vannak jelen.

Dr. Gábor Julianna egyenként szólította a kis versenyzőket, akiknek köszönhe-

tően szebbnél szebb versek elevenedtek meg a templomot félig megtöltő gyülekezet füle hallatára. A padokból többen suttogva követték, mormolták a jól ismert sorokat. Ady és Petőfi versei domináltak, de József Attila, Szabó Lőrinc, Arany János, Vörösmarty Mihály egy-egy verse is elhangzott.

A **Pető Csilla** parlamenti képviselő, **Ferkó Emília** kisebbségi tanfelügyelő, **Halász Mónika** tanítónő, **Imre Csilla** FIVIVA alapító tag és a Harangszó képviselőjében alulírott alkotta zsűri több szavalót dicséretben részesített. A két korosztályban versenyző ifjak közül az alábbiak érték el helyezéseket: I-IV. osztály: 1. Soós Anna, 2. Petka Szilárd, 3. Erdei Norbert. V-VIII. osztály: 1. Oláh Kinga, 2. Plastin Evelin, 3. Fenesi Emőke. Lapunk különdíját Gyulai Anita érdemelte ki.

Az oklevelek, dicséretetek, különdíjak és a helyezettek elismeréseinek átadását követően a zsűri elnöke: **Pető Csilla** képviselő asszony értékes tanácsokkal látta el a jövőre nézve a kis szavalókat. Rámutatott a kerülendő hibákra és bátorított a további versenyeken való találkozásra.

A szavalóverseny **Boros István** belényesújlaki lelképásztornő záróimájával ért véget. Illesse köszönetet a kitaláló és lelkes szervezőknek, mellyel idén is sikerült megszólítaniuk a Belényesi-medence szórványközösségét és ifjúságát.

Eredményhirdetésre várva. Ady és Petőfi sorai megmaradásra bátorítottak

F. T.

TETTEKKEL BIZONYÍTJA: ISTENT ÉS NÉPÉT SZOLGÁLJA

Hontalan hitvalló

A Felvidéki Szolidaritás Napja alkalmából a nagyváradi-olaszi templomban szolgált márciusban a szlovák állampolgárságától megfosztott Kassai Gyula lévai református lelkipásztor, akit több felvidéki sorstársa kísért el a Partiumba.

– Mi indította a lelkipásztor testvéremet arra, hogy a könnyített magyar állampolgárságot felvegye, annak ellenére, hogy tudta és ismerte az országában érvényben lévő törvény tilalmát?

– A Kárpát-medencében több mint 10 millió magyar ember él. Sajnos, még mind a mai napig határok választanak el bennünket, és nekünk többféle lehetőségünk is adatik arra, hogy kifejezzük az összetartozást. Az állampolgárság felvétele az összetartozásnak egy nagyon fontos lehetősége és formája, nekünk ezzel élnünk kell, mert olyan közjogi kapcsolatot is kínál ez számunkra, ami segíti a határon túl élő magyarokat, akik szeretnének jobban, szorosabban tartozni Magyarországhoz. Ez a szoros kötődés maradásunkat szolgálja.

– Követésre méltó példának tartja azt, hogy nyilvánosságra hozta magyar állampolgársági esküjét? Ugyanis nagyon sokan éltek ezzel a lehetőséggel, de nem léptek a nyilvánosságra.

Fontosnak tartom, hogy minden ember, aki Szlovákiában él, az szabadon meg tudja élni a saját jogait, és hogy egy másik állam állampolgárságának a felvétele nem sérti egyetlenegy országnak sem az integritását, a belügyeit, az életét, hanem éppen ellenkezőleg, erősíti. Ha mi egy szabad társadalmat akarunk kiépíteni, akkor egyrészt azokat a törvényeket, amelyek a szabadságban bennünket korlátoznak, azokat meg kell változtatni, ezért küzdenünk kell. Tehát, ha nem jelentettem volna be az állampolgárság felvételét, amire amúgy is kötelez a törvény, akkor nem tudok és mások sem tudnak küzdeni egy olyan törvény ellen, ami az állampolgári jogainkat csorbítja. Persze, tudom én is, hogy vannak olyanok, akik fölvetették a magyar állampolgárságot és azt nem jelentették be, de mégis kellene olyan személyek, akik nyíltan vállalják ezt azzal a céllal, hogy ez a törvény megváltozzon, hogy a szemlélet a szlovák társadalomban is változzon, és hogy a felvidéki magyarok szabadon élhessenek jogaikkal.

– Missziói munkájára kedvezően hatott-e ez a bátor kiállása?

– Egy református lelkésznek, aki Isten Igéjét hirdeti, csak biztatnia és bátorítania kell a közösséget, melynek a vezetője. Tehát nemcsak szóval kell hirdetni Istennek az Igéjét, hanem mindenkor és minden formá-

Kassai Gyula: „ahol Isten jelen van, a Lelke munkálkodik, a változást Ő maga adja a mi számunkra.” (MTI fotó, Vajda János)

ban igyekeznie kell tetteivel is alátámasztania azt, amit szóban elmondunk az igehirdetés szolgálatában. Tehát összhangban kell lennie a szavaknak a tettekkel. Egyházunknak a küldetése is az, hogy tettekkel bizonyítsa, hogy Istent akarja szolgálni és azt a népet, melynek a szolgálatába őt az Isten állította. Ezt másképp nem lehet, csak hittel, bátorsággal, istenfélelemmel. Másképp nem lehet, csak felvállalva bizonyos nehézségeket, küldetést; másképp nem lehet, csak hitvallásszerűen. Ha így fogunk élni és így fogunk szolgálni, akkor gyülekezeteink is meg fognak erősödni és meg fognak maradni.

– Milyen konkrét következményekkel járt a magán-, családi- és gyülekezeti életében a szlovák állampolgársága megvonása?

– Az első reakció mindig az, hogy vajon mi lesz ennek a következménye, de akik Istenre tekintenek és benne bíznak, azoknak az első válasza az ilyen reakcióra az, hogy nincs más, nem kell mást tennünk és nem kell semmi mást cselekednünk, csak azt, amit nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus mond, és amit egyedül csak Ő tud bennünk, általunk megvalósítani. Akik Jézusra tekintenek és benne bíznak, azok ki fognak tartani, hiszen nem a félelem lelkét kaptuk, hanem a hitnek, az erőnek, a bizodalomnak, a reménységnek a lelkét adta nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus. Ha rá tekintünk, rá figyelünk, akkor a mi küzdelmünk nem lesz hiábavaló, és esetleg azokat a hátrányokat, amiket a vállalás által elszenvedünk, azokat is úgy tudja visszaforgatni a mi életünkbe, hogy általa a közösségek és mi magunk is erősödni tudjunk.

– A nagyváradi istentiszteleten elmondott prédikációja Ésaías próféta könyvéből vett Ige

kapcsán a vigasztalásról szökött. Úgy érzi, hogy magyar népiünk Felvidéken élő része olyan elesett állapotban van, hogy vigasztalásra szorul? Milyen reménységgel tekint népe jövője felé?

– Az idézett bibliai textusban a vigasztalás szó nem csak azt jelenti, hogy Isten az, aki megerősíti a bajbajutottat, hanem azt is jelenti, hogy Ő az, aki a változást előmozdítja. Tehát ahol Isten munkálkodik, ahol Isten vigasztal, ott nemcsak a békétlenkedők vagy pedig a fájdalomban lévők, gyászolók és kétségbeesettek erősödnek meg, hanem azt is jelenti, hogy ahol Isten jelen van, a Lelke munkálkodik, a változást Ő maga adja a mi számunkra. Tehát hogyha ezt tudjuk, ezt tudatosítjuk, akkor nekünk nincs mitől félnünk. Amúgy is mi nem vagyunk egy kis nemzet, bár, ha a határokra nézünk, ami elválaszt bennünket a magyar társadalomtól, akkor azt látjuk, hogy kevesen vagyunk, de ha összmagyarságban gondolkodunk, akkor mi majdnem tizenöt millióan vagyunk. Nem kell a fejünket lehorgasztanunk, hanem csak tisztelnünk a múltat, és aki tiszteli a múltat, az bizhat abban, hogy meg is látja, hogy mit kell tегyen és cselekedjen a jövőben.

VERES-KOVÁCS ATTILA

(Részlet a Mária Rádió református műsorában elhangzott interjú szerkesztett változatából.)

WASS ALBERT

Hontalanság Hitvallása

Hontalan vagyok,
Mert vallom, hogy a gondolat szabad,
Mert hazám ott van a Kárpátok alatt
És népem a magyar.

Hontalan vagyok,
Mert hirdetem, hogy testvér minden ember,
S hogy egymásra kell, leljen végre egyszer
Mindenki, aki jót akar.

Hontalan vagyok,
Mert hiszek jóban, igazban, szépben.
Minden vallásban és minden népben
És Istenben, kié a diadal.

Hontalan vagyok,
De vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet,
És maradok ez úton, míg csak élek
Töretlen hittel ember és magyar.

Műemléktemplomok a Partiumban (5.)

1898-ban villámcsapás okozta károsodások miatt a középkori eredetű **ottományi** templomot jelentősen átépítették (a hajót nyugat felé bővítették, eléje tornyot építettek), szentélyét lebontották. A munkálatok során a hajóban meglehetősen megviselt, kalapácsütésektől felpikkelyezett állapotban falképek részletei kerültek elő, közel életnagyságú alakokkal: az északi oldalon keletről kezdve egy szárnyas angyalfej, egy

A középkori eredetű ottományi templomot jelentősen átépítették

női szent keresztfával (Némethy szerint talán Szent Ilona), női szent vasrostéllal és könyvvel, szerzetes jobbában könyvvel, baljában hosszú bottal, fölötté S D N I betűkkel (Szent Domonkos?), női szent és Mária gyermekével; a déli hajófalnak csupán a keleti végében maradt egy női szent részlete, aki jobbában pásztorbotot tartott, balját talán címerre vagy pajzsra helyezte, felette GEIS betűk voltak olvashatók. A falképek jórészt Némethy Gyula lerajzolta, majd javasolta gondos visszameszelésüket. Így valószínű, hogy a falképek egy része jelenleg is a mészréteg alatt húzódik, ezért bármiféle beavatkozás a belsőben csak rendkívüli óvatossággal végezhető el.

A **mezőtelegdi** református templom a Csanád-nemzetségbeli Telegdi család kegyuraságának és a helyiség mezővárosi rangjának köszönhetően nyerte egykori gazdag kialakítását, melyből – ha számos átalakításon is ment keresztül – viszonylag sokat őriz ma is. A falusi templomainknál megszokotthoz képest tekintélyes méretű, 1792-ben épült klasszicizáló későbarokk tornya mögött a Sebes-Körös völgyének legjelentősebb műemléktemploma húzódik meg. Hajóját és szentélyét többször bővítették, a

legutóbbi padlócsere alkalmával végzett megfigyelések jórészt tisztázták építéstörténetét. A XIV. század első felében Telegdi Csanád esztergomi érsek támogatásával épülhetett egy korábbi, románkori épület helyére az a koragótikus templom, melynek déli falazatát belefoglalták a ma is álló épületbe és amelyet a három szent magyar királyt ábrázoló falképek borítottak.

Nagyobb mértékű átalakításra a XV-XVI. század fordulóján tájékozódhatott sor Telegdi István erdélyi alvajda, majd kincstartó jóvoltából. Ekkor a későgótikus tér és boltozat kialakításával párhuzamosan korareneszánsz faragványok (főkapu, tabernakulum, diadalívkonzolok) is helyet kaptak a belsőben. Mintegy féltucatnyi XVI-XVIII. századi síremlék maradt fenn, melyek közül a legértékesebbek Telegdi István 1514 körüli és fia, id. Telegdi Miklós 1560-as években Lengyelországban készült vörösmárvány sírköve.

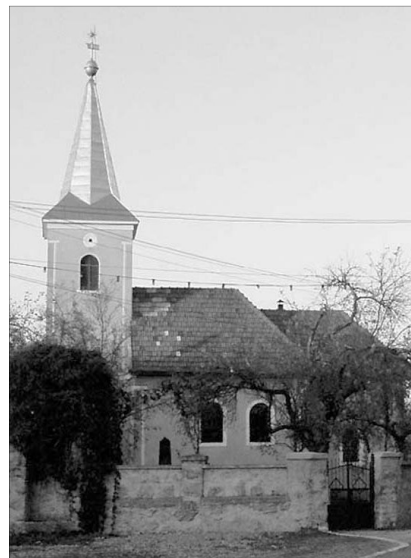
1891-ben Czobor Béla kutatásai nyomán falképek kerültek elő a déli hajófalra, ezeket Huszka József restaurálta. 1909-ben leégett a nemrég helyreállított templom és ezután további freskók tűntek elő, de később ezek egy részét visszameszelték. Szehtlo Ottó tervei szerint végezték el az újabb restaurálást, aminek eredményeképp középkori hangulatot idéző, de modern vasbeton hálóboltozat készült.

A 2002-ben végzett munkálatok során elkészült egy komplex drénrendszer és lélegzősáv, az aszfaltburkolat helyett pedig téglapadlót kapott a belső. A déli hajófal falképeinek konzerválását remélhetőleg mihamarabb a külső helyreállítása is követi majd.

Nem őriz ugyan egyetlen faragott elemet sem, a kicsiny **magyarkakucsi** templom

A micskei református templom mennyezetdeszkái eredetileg díszesen festettek voltak

A kicsiny magyarkakucsi templom térszerkezete és falazata az Arpád-korból való

térszerkezete és falazata azonban az Arpád-korból való. Négyzetes és dongaboltozattal fedett szentélye támpillérek nélküli, diadalíve félköríves, déli ablakai tölcseres belle-tűek. Egy helyreállítást megelőző kutatás itt is feltárhat még középkori részleteket.

A **micskei** református templom valószínűleg a XIV. században épülhetett, hajóját és poligonális záródású szentélyét támpillérek erősítik; nyugati tornya egykorú lehet az épülettel. A hajót kazettás mennyezet, a szentélyt fiókos dongaboltozat fedi, előbbi eredeti háromszakaszos boltozatát az 1683 évi földrengés nyomán bontották le. Keskeny rézsús ablakaik részben őrzik még eredeti kialakításukat, hasonlóan a fatornácos, négy fiatornyos sisakkal fedett toronyíhoz. A mennyezetdeszkák eredetileg díszesen festettek voltak, de az 1781-es százékkoronával együtt utólag lefestették őket.

A templombelső cementpadlója, a nedvesedő falazatok és az esővizek elvezetésének megoldatlansága miatt sürgős beavatkozásokat terveznek.

Jelentős mezőváros volt egykoron **Biharpüspöki** és ehhez méltó kialakítású temploma maradt ránk, melyet azonban a XVIII. században átalakítottak, a szentély boltozatát lebontották. A 90-es évek első felében sikerült a külsőt részben megkutatni, előbukkantak és bemutatásra kerültek a poligonális szentély csúcsíves, mérműves ablakai. A több periódusban épült s eredetileg talán bazilikálisra tervezett románkori hajóról azonban kevesebbet tudhattunk meg s a belső kutatása elmaradt, pedig minden jel szerint igen jelentős középkori részleteket és falképeket rejtget, amire a következő tatarozáskor messzemenően figyelemmel kellene lenni.

JUBILEUMÁT ÜNNEPELTE A PRESBITERI SZÖVETSÉG

Egy évtized az önvizsgálat jegyében

Megalakulásának tízéves évfordulóját ünnepelte a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége (KREK PSZ) március 24-én, Nagyváradon. A jubileumi közgyűlésre a Nagyvárad-újvárosi református templomban került sor, a kilenc egyházmegye presbiteri szövetsége küldötteinek részvételével.

Az ünnepi alkalom Tőkés László EP-képviselő, az egyházkerület volt püspökének igehirdetésével kezdődött. A volt püspök, aki Kovács Zoltán egykori kerületi főgondnokkal egyetemben, 2002. június 8-án alapító pillére volt a megalakult presbiteri szövetségnek, a Mt 11,29-30 alapján hirdette Isten Igéjét. Mint szolgálatában rámutatott: ahhoz, hogy felszabaduljunk a szolgaság igája alól, arra van szükségünk, hogy magunkra öltjük Jézus Krisztus igáját, amely nem más mint a hit, szeretet és a hűség. Az, aki vállalja Krisztus igáját, annak a keresztet is fel kell vállalnia, így egymás terheit is hordozhatjuk, hiszen a hűséges presbiter, aki megérti az Ige üzenetét az teljes szívvel és lélekkel hordozza az igát, éppen ezért a mai világban nagy szükség van az önvizsgálatra.

A jubileumi közgyűlés alkalmából mindenki mérlegelje az elmúlt tíz év sikereit és kudarcait, mindazt amit sikerült megvalósítani és azt amit nem, mi az amit még tehetünk volna, de nem tettünk meg. A Presbiteri Szövetség létrehozatalát az a felismerés tette indokolttá, hogy a hagyományos egyházi, egyházkerületi formáknál többre van szükség gyülekezeteink, anyaszentegyházunk szolgálatában. Magyarországi mintát követtünk, hiszen ott már jóval előtte megalakult, a civil társadalomra emlékeztető, az alulról jövő szervezkedés jegyében a Presbiteri Szövetség – mondta az egyházkerület volt püspöke.

Az igemagyarázatot követően Sándor Lajos Nagyvárad-újvárosi lelkipásztor házi-

gazdaként köszöntötte a közgyűlés résztvevőit, majd nagyváradi kántorok kórusműveket adtak elő. A számbavétel után, amelyet Márton Jenő jegyző végzett el, László Kálmán elnök köszöntötte a közgyűlés tagjait, majd a meghívott vendégek emelkedtek szóra, elsőként Püsök Sándor Csaba királyhágómelléki lelkészertekezleti elnök, őt Balázné Kiss Csilla, a királyhágómelléki nőszövetség alelnöke követte, majd dr. Tóth János, a Magyar Presbiteri Szövetség részéről köszöntötte a jubileumi közgyűlést. Az egyházkerületet Antal János külügyi előadótanácsos képviselte.

Az Erdélyi Egyházkerület Presbiteri Szövetségének (EREK PSZ) részéről Pályi József elnök volt jelen, aki László Kálmán királyhágómelléki elnökkel együttműködési szándéknyilatkozatot írt alá. A megállapodás megteremt egy országos presbiteri szövetség megalakulásának lehetőségét, állapították meg a résztvevők.

Ezt követően Venter Miklós főtitkár rövid visszatekintését hallgathatták meg a közgyűlés résztvevői, az eltelt tíz év sikereiről és sikertelenségeiről, a megvalósításairól és kudarcairól.

A Presbiteri Szövetség jubileumára egy tartalmas kiadványt mutatott be Tóth Zsigmond ügyvezető elnök, sajtóreferens, a kiadvány szerkesztője. Mint rámutatott: a színes, 48 oldalas, az egyházkerületi szintű presbiteri konferenciákat, az egyházmegyei presbiteri szövetségek tevékenységét, a Harangszó hatéves Presbiter rovatát, a KREK PSZ honlapját bemutató, Venter Miklós főtitkár előszavával megjelent tetszetős kiadvány csapatmunka gyümölcse.

A jubileumi kiadvány bemutatóját követően emléklapot kaptak a tízéves évforduló alkalmából mindazon személyek, akik 2002-ben alapító tagjai voltak a szövetségnek, és akik az eltelt tíz év során kiemelkedő szolgálattal és talentumaik kamatoztatásával járultak hozzá a szövetség működéséhez, munkálataihoz.

TÓTH ZSIGMOND

Ünnepélyes pillanatok: a jubileumi kiadvány és emléklap átadása

TÍZ ÉVES A PRESBITERI SZÖVETSÉG. (...)

Sikernek könyvelem el szövetségünk rendezvényein szolgálatot vállaló püspökök, teológiai professzorok, más tudós előadók, több előadást és képzést vállaló lelkipásztorok és presbiterok számát. Ugyancsak sikernek tartom a rendszeres gyülekezeti, kisköri, megyei és kerületi konferenciákat, és az érdeklődés felélesztését az ilyen rendezvények iránt. (...)

Sikertelenségünkről is szólnak pár szót. Így mindmáig nem sikerült mindenhol beindítani a presbiteri bibliorákat, a kisköri rendszeres találkozókat, vagy az intézményesített presbiteri képzést a Partiumon. A megtisztulás reményében felvállalt átvilágítást sem tudtuk véghez vinni, nagyon sok kollégánk nem meri felvállalni találkozását saját múltjával, na meg a törvény sem segít nekünk.

(...) A tíz év alatt voltak örömeink, bánataink, sikeres és sikertelen próbálkozásaink, feledhetetlen vagy épp feledhető felszólalásaink. Voltak „ideiglegesen” mellénk rendelt testvérek, köztük jó barátok: Balla Tibor, Lugosi Mihály, Seres Géza, dr. Ritoók Pál, Veres László Zsolt. Ők azóta megpihentek, de emlékükhöz még él köztünk.

Mára egy potenciálisan erős, hiteles, sok erőtartalékkal rejtő, ismert szervezetté nőtte ki magát szövetségünk. Köszönjük ezeket első-sorban Istennek, utána önöknek kedves testvéreim és mindazoknak, akiket önök képviselnek itt. (...)

(Részletek Venter Miklós főtitkárnak, a jubileumi közgyűlésen elhangzott beszédéből.)

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

nevezzük nyugodtan aggódásnak a szindrómát, és akkor képesek vagyunk számunkra is meglepő módon viselkedni...

De azért az mégiscsak túlzás, amit a néni mondott... Hiszen az én gyermekeimnek és hiszem minden gyermeknek (akár tudja, akár nem) van őriző Pásztor, aki keresztelestükkor úgy biztatta őket és minket, akiket velük megajándékozott: „... és íme, én titelek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Az anyák napi virágcsokrokat legtöbbször könnyű öntözi: felszakad belőlünk a hálaadás, hogy Atyánk ilyen gazdagon megajándékozott gyermekeinkkel és gyermekeinkben, hogy megtapasztalhatunk örömet, aggodást, az átvirrasztott éjszakák formáló erejét, Jézus Krisztus szavainak hitelességét, mindnyájunkat megtartó erejét.

Boldog az az édesanya, aki naponta imádságban hordozza gyermekeit, mert nem kell egész életében nyugtalanodnia, és boldog az a gyermek, aki még hálát adhat az édesanyjáért, szüleiért.

S nem utolsó sorban áldottak anyák napja ünnepén, azok a férfiak, akik édesanyjuk köszöntésén túl, magukhoz ölelik határtalan öleléssel, a gyermeket karjukban tartó párjukat!

OLVASÓLÁMPA

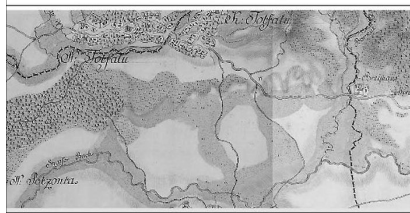
Lássátok Isten tetteit

A hatvanhatodik zsoltár szerzője az istentiszteleten szolgáló kórus bizonyágtételének központi részévé tette az Isten lenyűgöző cselekedeteire való felhívást. Látniuk, hallaniuk, teljes lényükkel érzékelniük kell, hogy Isten minden időben, – azaz alkalmas és alkalmatlan helyzetben, vagy boldog és elkésztető állapotban – áldó kezekkel közel van a kiválasztott nemzethez.

Molnár József Károly nyugalmazott lelképásztor a hatvanhatodik zsoltár lelkiségével szólít meg bennünket újabb terjedelmes könyvével, és nemcsak figyelmet Isten tetteire, hanem azokat rendre bemutatja a szívéhez kimondhatatlanul közel került gyülekezet történelmének keresztül. Páratlan hűség és ámulatos szeretet fűzi Misztótfalusi Kis Miklós bölcsőhelyének vidékéhez, ahol 1951-1980 közötti időben szolgált kedves feleségével és gyermekeivel együtt. Első, e térséghez kapcsolódó könyve nyo-

Molnár József Károly

Felsőmisztótfalu

mán feltételezhettük, hogy a korát messze túlszárnyaló előd kötötte a tájhoz, a néphez és a gyülekezethez (Molnár József Károly: Misztótfalusi Kis Miklós bölcsőhelyének üzenete, Budapest 2002). Most kezünkben tartott könyve: A felsőmisztótfalusi azaz misztomgyorósi evangélium szerint reformált nemes és szent református anyaegyházközség története már többet látat. Nevezetesen azt, hogy Molnár József Károly mindenekelőtt Istent tiszteli, és mindenben az Ő munkáját látja megnyilatkozni. Számára a nagy elődök, vagy a Kárpát-medence egyik tüneményesen szép vidéke lakóival együtt, Isten ajándéka. Másként alig értelmezhetnénk, hogy már három évtizede távozott e helyről, és mégis azon fáradozik, hogy amit annak idején megélték e táj ősei, feledésbe ne merüljön, hanem megismerjék azt a fiak, és azoknak fiai se felejt-

hessék el. A könyv vezéregjét, mint annak idején Mózes, életmegtartó gondolatként helyezi az olvasó elé, hogy bárhol is éljünk, meg ne feledkezzünk történelemalkító Istenünkről. Ilyen lelkülettel szolgált tovább 1981-1996 között, és öröközte lehetősége szerint szülőfaluja, Magyarlapád eseményeit az utódokra (Várhegy alatt... dombok között Magyarlapádon).

A felsőmisztótfalusi azaz misztomgyorósi gyülekezet története sok más hasonló gyülekezet sorsához illeszthető. Felületesen kezelve a kérdéseket általánosíthatunk is. Voltak igazán szép és boldogan telő esztendőik, de mellettük rettenetesen nehéz és kínna telített korszakok. Molnár József Károly mellett, hogy gondos krónikás, kifinomult érzékkel mutat arra, hogy Isten nem hagyta el a közösséget sem bánatban, sem örömben. Az Órhegy árnyékában élők megtanulhatták, hogy voltak események, amelyek Isten büntetésének látszottak, pedig akkor is csak rövid időre „nyomta el irgalmát a harag” (Zsolt 77,10). Mág ható tanulság ez, a számunkra haragvással érkező események mögött sem lehet az irgalmas Istent szem elől téveszteni. Amint kedvező körülmények között sem illik megelégednünk, hogy Ő üzeni: „örökre fenntartom utódaidat, nemzedékről nemzedékre építem trónodat.” (Zsolt 89,5)

Különös tisztelettel köszönjük meg a kezünkben tartott könyvet. Nehéz korban szolgáló gyermekeként egyre türelmetlenebbül kérdezzük: „hol vannak Uram, régi kegyelmes tetteid...?” (Zsolt 89,50). Molnár József Károly csokorba kötötte a válaszokat, és szívünkre helyezte. Példát mutatott, hogyan kell a fellelhetőt őrizni, és hogyan kell az elveszítettnek látszó felkutatni. Megfáradó nemzedékünknek tanítja az erőfeszítés áldását, a szorgalom jutalmát. Nemcsak az Órhegy alatt kellene a fáradhatatlan pásztorok, hanem minden bányán elkelnék, ahonnan a gyülekezeteket gondozni ma is kegyelmi ajándék. A hasznosított kegyelmi ajándék bőséges áldással jár.

Molnár József Károly betöltötte a 86. életévét, amikor könyvének kéziratát elhozta a Királyhágómelléki Egyházkerület Igazgatótanácsához. Kedves feleségével érkezett, akiről kiderült, hogy a terjedelmes könyv számítógépes beírója. Íme, Istennek „nyughatatlan” szolgálói, akik a nyugalomra szánt évek idejét újból azokra fordítják, akik között éltek, szolgáltak, közben szerették és tisztelték egymást.

Legyen valamennyiünk boldog felismerése a könyv és szerzője nyomán: „Te tartod kezdedben sorsomat. Osztályrészem kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem” (Zsolt 16,5-6).

CSÜRY ISTVÁN püspök

(Molnár József Károly: Felsőmisztótfalu. Kiadta a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, Nagyvárad 2012)

FIRKA

Lazítás

Adorjáni László karikatúrája

DERŰS PERCEK

Burns imája

Os Guinness egyik könyvében tanulságos anekdotát mesél el a Fehér Ház befolyásos közgazdászáról, Arthur Frank Burns-ról. Arthur F. Burns számos amerikai elnök – Dwight Eisenhower-től Ronald Reaganig – közgazdasági tanácsadója volt. 1970 és 1978 között az amerikai Nemzeti Bank (Federal Reserve) elnöki posztját töltötte be, 1981 és 1985 között pedig az Egyesült Államok nyugat-németországi nagykövete lett.

Burns az Osztrák-Magyar Monarchia területén született, környezetétől ismert volt zsidó származása. Eppen ezért kissé értetlenül figyelték, hogy Burns hétről hétre részt vett a Fehér Ház informális imaalkalmain. Az alkalmak résztvevői sem igen tudtak mit kezdeni Burns jelenlétével. Szinte szabállyá vált, hogy mikor az alkalmat körforgásos alapon valamelyik résztvevő zárta imádsággal, az imaközösség aktuális vezetője – Burns zsidósága iránti tiszteletből, és talán zavarában – mindig kihagyta Burns-t.

Egy alkalommal új ember vezette az imaközösséget, aki nem ismerte a zsidó közgazdászra osztott szerepet, ezért az alkalom imával való befejezésére őt kérte fel. Mielőtt bárki felocsúdíhatott volna, Burns megfogta a többiek kezét, és imádkozni kezdett: „Uram, arra kérlek, hogy vezess zsidókat Jézus Krisztus megismerésére. Uram, arra kérlek, hogy vezess muszlimokat Jézus Krisztus megismerésére. És végül, arra kérlek, Uram, hogy vezess keresztényeket Jézus Krisztus megismerésére. Amen.”

Burns imája legendává vált a Fehér Ház munkatársi körében. Nem tudom, pontosan mire gondolt, amikor a keresztényeket egy kalap alá vette a zsidókkal és a muszlimokkal, de szerintem feltétlenül továbbgondolásra érdemes a kép. Sok „keresztény” van a világban, aki nem Jézus követője. Jézus követése nem azonos a „kereszténységgel” való kulturális azonosulással, és nem azonos a vallásossággal vagy templombajárással sem. Igazi, valódi keresztény csak az, aki személyesen megismerte Jézus Krisztust. Ilyen értelemben helyes Burns imádsága: akármelyik kultúrkörhöz vagy valláshoz tartozunk is, arra van szükségünk, hogy Jézus Krisztushoz térjünk meg és őt kövessük. A „kereszténység” sem helyettesítheti Jézus követését. (Mindennapi.hu)

SZABADOS ÁDÁM

✿ **A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI DIAKÓ-
NIAI SZOLGÁLATTAL ISMERKEDETT
A NÉMET TESTVÉREGYHÁZ.** A németor-
szági Moersei Református Egyházkerület

A német testvéregyház képviselői diakóniai központokat is felkerestek

diakóniai szolgálatának vezetője, **Rainer Tyrakowski-Freese** munkatársai körében többnapos látogatásra érkezett a Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez. **Csúry István** püspök március 21-én fogadta a moersi testvéregyház küldöttségét, melynek keretében igei gondolatokkal indította a megbeszélést, majd általános helyzetjelentést nyújtott a királyhágómelléki kihívásokról és a válaszul adott erőfeszítésekről.

Dénes István Lukács generális direktor és **Vinczéné Pálfi Judit** missziói előadótanácsos ezt követően tételesen szölköztek az Egyházkerületben végzett szeretetszolgálati munkáról és a jövőbeni elképzelésekről, illetve tájékoztatták a vendégeket a királyhágómelléki diakóniai munkát felvállaló szervezetek közös fórumának, a tavaly bejegyzett Lämpás Alapítványnak a célkitűzéseiről.

Elke Gross szociális munkás a szegény családok megsegítése, **Albert Sturtz** diakónus pedig az idősgondozás terén szerzett, módszertani tapasztalatait osztotta meg a testvéregyházzal. A németországi vendégek másnap ellátogattak az élesdi árvaházba, a nagyváradi cigánymisszós központba és a szociális napközibe, az érmelléki diakóniai alapítvány székhelyére, a hátrányos helyzetű gyermekek iskoláztatásával foglalkozó micskei Sámuel-házba, valamint a szilágyzoványi diakóniai központba. (A KRE Tájékoztatói Ügyosztálya nyomán.)

✿ **KÓRHÁZMISSZIÓI JUBILEUM.** Orvosi és teológiai témájú előadásokkal és hálaadó megemlékezéssel ünnepelte a Kárpát-medencei református kórházlelkészek közössége, a debreceni Kenézy kórház húsz éves kórházlelkészi szolgálatát. A március 28-30. között tartott jubileumi ünnepsorozatnak a Kenézy kórház ökumenikus kápolnája és a Református Kollégium

díszterme nyújtott otthont. Az előadásokon egyebek mellett szó esett a kórházlelkészek és az egészségügyi dolgozók hatékony együttműködési formáiról.

Az esemény második napján mintegy húsz Kárpát-medencei kórházlelkész találkozója került sor. Ennek keretében az anyaországi, a kárpátaljai és királyhágómelléki kórházlelkészek, a tapasztalatcserén túl egy szakmai programtervezetet is megvitattak. A Királyhágómellék színterében valamennyi kórházlelkész képviselte: Zilahról, Szilágyosmlyórol, Margittáról, Szatmárnémetiből, Nagyváradról és Nagyszalontáról.

Magyarországon harmincegy református kórházlelkész teljes szolgálatot, az egyetemes Kárpát-medencei Magyar Református Egyházban pedig összesen mintegy ötven lelképásztor végez kórházmissziói szolgálatot.

FABIÁN TIBOR

A Kárpát-medencei kórházlelkészi találkozó résztvevői. (Fotó: Dobos Zita)

✿ **EMLEKOSZLOPOT AVATTAK KÖRÖSTÁRKÁNYBAN.** Március 18-án a Köröstárkányi Református Egyházközség emlékoszlopot állított az 1848-49-es szabadságharc emlékére. Az emlékoszlopot egy helyi fafaragó testvérünk, diósi Gábor Ferenc faragta. Régi vágya teljesült a gyülekezetnek, hiszen nemzeti ünnepünkre eddig nem volt lehetséges méltó módon emlékezni. Az ünnepi istentiszteleten **Szakács Zoltán** helyi lelkész szolgált, majd az ünneplő gyülekezet kivonult a templom előtti térre, hogy leleplezzék az alkotást. A lelképásztor rövid ünnepi beszéde után az egyházközség kórusának férfi csapata Kossuth nótákat énekelt, majd a köröstárkányi cserkészek ifjú csapata szolgált néhány szavallattal. Az ezt követő koszorúzás után az ünneplő gyülekezet egyik legismertebb Kossuth nótánkat énekelte (Kossuth Lajos azt üzenté...), majd a Székely himnusz és nemzeti imádságunk, a Himnusz zárta az emlékezést.

SAKÁCS ZOLTÁN

✿ **EMLÉKEZTÜNK... ÜNNEPELTÜNK!**

A misztótfalui gyülekezet örömmel igent mondott egy korábbi meghívásnak, melyet a Koltó-katalini gyülekezet lelképásztor, nt. Varga Károly esperes tett. Együtt emlékeztünk nemzeti ünnepünk, az 1848/49-es szabadságharc jegyében, március 11-én Koltón.

Az ünneplés és megemlékezés istentisztelettel kezdődött. Igét hirdetett nt. **Ecse di Árpád** lelképásztorunk a Mt 25,21 alapján. Az ünnepi műsorban szavallatokban és éneklésben felelevenítettük az 1848-as eseményeket. A kastélykertben a Petőfi szobornál főhajttással helyeztük el a megemlékezés koszorúját, ahol szavallatok hangzottak el a legifjabb és legidősebb nemzedék részéről. Mindezt a helybéliek néptánc csoportja színesítette. Nemzeti zászlókkal felékesített lovasbandérium zárandokolt a helyi temetőbe, hogy lerója és elhelyezze a kegyelet virágait gróf Teleki Sándor és egy volt helybéli lelképásztor sírjánál.

A misztótfalui gyülekezet képviselője hálas Istennek, hogy együtt ünnepelhetett a Koltó-katalini testvérekkel és köszönetét fejezi ki a házigazdáknak, a Romok és Kása családnak, a lelkes csoportnak, mely „szép kora” ellenére vállalta e nemes feladatot. Isten gazdag áldása legyen minden résztvevőn!

POZÁN EDIT gondnok

A misztótfalui ünneplők Koltón

✿ **FELHÍVÁS.** Az erdőszentgyörgyi LASZLOCONS KFT templomok, parókiák és egyéb egyházi ingatlanok építését, külső-belső felújítását, zsindelezését, kazetázását, salétromtalanítását vállalja. Referencia munkák: szovátai, magyarigeni, hátszegi, gulakutai, beregkeresztúri, szamosardói, misztótfalui, kőszegremetei református templomok. Elérhetőségek: Kemenes László, Tel.: 0745.917-096, e-mail: laszlocons@yahoo.com.